

6. s.e. Treenighetsdagen- Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 28; Rut 1:1-18; Rom 6:1-11; Matt 5:20-26; II Matt 5:17-19

I evangelieteksten taler Jesus om å komme inn i himmelriket, og om hvem som er den minste og stor i himmelriket. Hva ligger så i ordene himmel og riket?

Himmelen. I bønnen Fader vår, ber vi: «Fader vår, du som er i himmelen.» Himmelen er der Gud bor, det er Guds bolig. Himmelen er der Gud har sin trone: «*Så sier Herren: Himmelen er min trone*» Jes 66,1. Himmelen er også Guds tempel: «*Da ble Guds tempel i himmelen åpnet*» Åp 11,19. Når Jesus stiger opp til himmelen kommer to menn i hvite klær og sier til disiplene: «*Galileere, hvorfor står dere og ser mot himmelen? Denne Jesus som ble tatt bort fra dere opp til himmelen, han skal komme igjen på samme måte som dere har sett ham fare opp til himmelen.*» Apg 1:11. Det er dette vi bekjenner i 2. trosartikkel: «For opp til himmelen». Jesus sier i Matt 28,18: «*Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden.*». Videre i trosbekjennelsen står det: «*Sitter ved Faderens høyre hånd*». I Apg 2,33 står det at Jesus «*ble opphøyd til Guds høyre hånd og mottok fra sin Far Den hellige ånd som var lovet oss, og den har han nå øst ut, slik dere ser og hører.*» Jesus kom tilbake til himmelen og sitter nå med all makt og alle Faderens fullmakter. Han har vunnet seieren over døden, djevelen og synden. Fra denne posisjonen går han i forbønn for sine, herfra sender han oss sin Hellige Ånd som også har sin bolig i himmelen, til hjelp og trøst for de som tror. Her forbereder også Jesus et rom for oss. «*I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg da sagt dere at jeg går og vil gjøre i stand et sted for dere? 3 Og når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er.*» Joh 14,2-3. Han kommer tilbake for å hente sine, deg og meg. I himmelen er alt forberedt, vi er ventet og det blir en fest vi ikke kan forestille oss. Det var en himmelsk hærske av engler som åpenbarte seg for hyrdene på Betlehems markene. Og da de hadde utført sitt oppdrag, dro de tilbake til himmelen. Det står at det er en stor glede blant himmelens engler når en synder omvender seg. Det er denne veldige skare av engler Johannes ser rundt den himmelske trone. «*-det var myriader på myriader og tusener på tusener.*» (Åp 5,11)

Her i himmelen har vi som troende vårt håp. Paulus sier i Kol 1:4f «*For vi har fått høre om deres tro på Kristus Jesus og om kjærligheten dere har til alle de hellige på grunn av håpet som venter dere i himmelen.*» Peter skriver om at Jesus har «*født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, til en arv som aldri forgår, aldri skitnes til og aldri visner. Den er gjemt i himmelen for dere, dere som i Guds kraft blir bevart ved tro så dere når fram til frelsen. Den ligger alt ferdig til å bli åpenbart ved tidens ende.*» Pet 1,3-5. Vi har et håp og en arv som aldri forgår, som varer evig i himmelen – det største av alt er at vi får en evighet sammen med Kristus Jesus. Men mens vi vandrer her på jorden er det til stor trøst å vite at våre navn er skrevet opp i Livets bok. Jesus sier: «*gled dere over at navnene deres er blitt innskrevet i himmelen!*» Luk 10,20 og i Åp 3,5 kommer et løfte om at «*Den som seirer, skal bli kledd i hvitt, og jeg vil aldri stryke navnet hans ut av livets bok, men kjennes ved navnet hans for min Far og hans engler.*» De som er kledd i hvitt er de som er ikledd Kristi rettferdighet og tror på han som sin frelser. I og med dåpen ble du ikledd Guds rettferdighet og Gud tok deg til sitt barn. Ditt navn er skrevet i Livets bok og det skjedde for lenge side: «*I Kristus utvalgte han oss før verdens grunnvoll ble lagt, til å stå for hans ansikt, hellige og uten feil.*» Ef 1,4. «*I Kristus Jesus har han reist oss opp fra døden sammen med ham og satt oss i himmelen med ham.*» Ef 2,6. Det er nesten ikke til å tro, men Ordet sier at vi er allerede i himmelen i og med Kristus. Som et Guds barn er navnet ditt på plass i himmelen og ingen kan stryke det ut. For en trøst, for et håp, for en skatt, for en arv for en lønn som venter oss. Dette er ord NT bruker for å beskrive det som venter oss. Og ingen skal ta det fra oss, uansett hvilke synder du bærer på, uansett hvordan du kjenner deg, uansett hvordan du har det så er din borgerrett i himmelen sikret. Paulus stadfester dette i Fil 3,20 «*Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus.*» En borgerrett er noe en virkelig betale dyrt for. Vi har fått dette borgerskapet i himmelen gjennom Jesu død og oppstandelse. Merk at dette er ikke noe vi får, men noe vi har i og med troen på Jesus Kristus. Den onde fiende kan ikke gjøre noe som helst med det faktum. Derfor er det ingen fordømmelse for den som er i Jesus Kristus. Ingen har rett til å anklage deg.

Riket – Guds rike er et hovedord i Bibelen. Jesus forkynner ofte om Guds rike. Ordet «rike» betyr bl.a. kongedømme eller kongerike. På tross av at det i Israel var flere konger, var det Herren som var folkets konge. Profeten Jesaja sier: «*mine øyne har sett kongen, Herren over hærskearene.*» Jes 6,5. Det

store flertallet av jødene trodde at når Messias kommer, skulle et Messias-rike opprettes. Men det er når Døperen Johannes forkynner om at Guds rike er nær så viser han til at Kristus er kommet til jord. I og med Jesus er Guds rike reelt til stede blant Israels folk. Kongen er her, derfor er riket hans her. Gjennom Jesu liv og gjerning er dette riket i ferd med å manifestere seg, men vi kan ikke se eller høre det med våre sanser. «*Guds rike kommer ikke på en slik måte at en kan se det med øynene. Ingen vil kunne si: 'Se her er det' eller: 'Der er det'. For Guds rike er midt iblant dere.*» Luk 17,20-21. I Bergprekenen blir vi i saligprisningene fortalt hvem dette riket er til for. Guds rike er for de fattige i ånden. Det er et trøstens rike for de som sørger. Det er et rike for de saktmodige, for de som hungrer og tørster etter rettferdighet osv. Guds rike er for syndere som deg og meg. Inn i dette riket kommer bare de som er født på ny. Det viser Jesus oss i sin samtale med Nikodemus: «*Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født på ny, kan ikke se Guds rike.*». «*Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike.*» Joh. 3,3-5

Himmelriket. Himmelriket er det samme som Gud rike. Når det står at Guds rike er nær, så innebærer det at himmelen er her hos oss. Himmelen er ikke bare noe som ligger der framme og som vi lengter etter, vi er alt en del av det her nede. Men når himmelriket er midt iblant oss, og vi ikke direkte kan se det og høre det, hvordan skal jeg da forholde meg? Det er da Jesus har gjort himmelriket synlig for oss gjennom nådemidlene i sin kirke. Han har opprettet et embete som betjener oss med ord og sakrament slik at troen kan tas vare på og vokse. Hver gang vi feirer gudstjeneste og messe, så er det en forsmak og en øvelse på den himmelske fest og gudstjeneste som venter oss. Når vi samles i Jesu navn er han hos oss usynlig, men likevel synlig i ord og sakrament, men i himmelen skal vi alle se han som han er, Lammet på Guds trone.

Men hvordan komme inn i himmelriket? I evangelieteksten hørte vi at om du skal komme inn i himmelriket, må du ha en rettferdighet som langt overgår de skriftlærdes og fariseerne. Fariseerne var kjent for å være de mest lovlydige i Israel. Det var strenge og trofaste i sin gudsdyrkelse. Men enda var deres rettferdighet ikke god nok for å komme inn i himmelriket. Derfor sa Jesus til Nikodemus at han måtte fødes på nytt gjennom den hellige dåp for å kunne komme inn dit. Men om det er slik at fariseernes og menneskers egenrettferdighet ikke er nok for å komme inn i himmelriket, hvor skal vi da finne denne rettferdighet som gjør det mulig og som åpner himmelen for oss? Skriften tale om oss mennesker er klar: «*Vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? La dere ikke føre vill! Verken de som driver hor, de som dyrker avguder eller de som bryter ekteskapet, verken menn som ligger med menn eller som lar seg ligge med, verken tyver, grådige, drukkenbolter, spottere eller ransmenn skal arve Guds rike.*» 1 Kor 6,9-10 Hvem kan da bli salig? Paulus stadfester dette i Rom 3,10: «*Det finnes ikke én som er rettferdig, ikke en eneste.*» Da er det vel ikke noe håp for oss? Da er det Jesus møter oss med det salige ordet i dagens prekentekst: «*Tro ikke at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene! Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle.*» Matt 5,17 Hva er det Jesus er kommet for «å oppfylle»? Hva er det som mangler? Må Jesus komme med en ny lov for å justere Mose-loven og gjøre den fullkommen? Nei. Skriften lærer oss i Rom 7,12 at «*Loven er altså hellig, og budet er hellig, rett og godt.*» Loven er i seg selv fullkommen, men problemet ligger hos de som skulle lyde loven og følge de 10 bud. Israel trodde på loven, de visste at de hadde fått loven fra Gud gjennom Moses, men det er ikke nok å tro på og vite om og kunne loven utenat. Selv om de hørte loven hver eneste sabbat og leste i Skriftene, så oppfylte de ikke loven ved å høre. Det kan bare skje ved å gjøre og være lydige i alt hva den krever. Loven blir bare oppfylt dersom en 100% gjør det loven sier. Lovens totale krav kommer godt til uttrykk i det dobbelte kjærlighetsbudet: «*Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv.*» Luk 10,27. Du skal frykte og elske Gud over alle ting. Når Gud gav Israel loven på Sinai, så var det for at loven skulle oppfylles i ord og gjerninger. Men slik gikk det ikke. Gud konstaterer overfor profeten Jeremia: «*De forlot meg, og min lov holdt de ikke.*» Jer. 16,11. Var det ikke totalt bortkastet og en feil fra Guds side å gi en lov som krevde fullkommen rettferdighet, og så var det ikke et eneste menneske som kunne bli rettferdig gjennom loven? Isteden ble alle mennesker lagt under forbannelsen og den evige død slik det står skrevet: «*Forbannet er den som ikke holder ordene i denne loven i hevd og ikke lever etter dem! Og hele folket skal si: Amen.*» 5 Mos 27,26. Det så mørkt ut. Menneskelig talt var alt håp ute. Men Gud hadde forutsett dette fra evighet av. Paulus sier i Rom 3,21: «*Men nå er Guds rettferdighet, som loven og profetene vitner om, blitt åpenbart uavhengig av loven.*» Loven ble ikke gitt forjeves. Den ble virkelig oppfylt og alle krav innfridd. Gud ble menneske. Menneskesønnen levde i 33 år et fullkomment liv uten synd og oppfylte alle lovens krav og bud. «*Se, her kommer jeg. I bokrullen er det skrevet om meg. 9 Min Gud, å gjøre din vilje gir meg glede, din lov er dypt i mitt indre.*» Sal 40,8-9 Jesus oppfylte loven i mitt sted.

Han vant over fristelsene og djevelen i mitt sted. Han oppfylte også lovens krav om straff for den som bryter loven. «*Syndens lønn er døden*» Rom 6,23. Han sonet med sin død på korset hele verdens synd. Guds egen sønn ble dømt til døden på våre vegne. Gud selv tok vår straff. «*Men Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse da han kom under forbannelse for vår skyld. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre.*» Gal 3,13

Så har Gud altså ordnet en frelsesvei. Dette er Skriftens hovedanliggende og fortelle frelseshistorien om Gud som frelser sitt folk fra alle deres synder. «*Ham har Gud stilt synlig fram for at han ved sitt blod skulle være soningsstedet(nåde stolen) for dem som tror. Slik viste Gud sin rettferdighet. For han hadde tidligere i tålmodighet holdt tilbake straffen for de synder som var begått. 26 Men i vår tid ville han vise sin rettferdighet, både at han selv er rettferdig, og at han kjenner den rettferdig som tror på Jesus.*» Rom 3,25-26

«Sannelig, jeg sier dere: Før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste prikk i loven forgå – før alt er skjedd.» Matt 5,18

Her understreker Jesus at loven ikke er gjort ugyldig- den gjelder. «den minste bokstav» er jota, den minste bokstaven i det greske alfabet. Skriften er bokstavelig en evig og uforanderlig sannhet. Guds ord står fast. Derfor skriver Paulus: «*Hver bok i Skriften – eller hele Skriften - er innblåst av Gud.*» 2 Tim 3,16. På samme måte blåste Gud det levende åndepust inn i mennesket, 1 Mos 2,7: «*Og Gud Herren dannet mennesket av jordens muld og blåste livets ånde i hans nese; og mennesket blev til en levende sjel.*» Derfor står det om Moses som engelen talte til på Sinai «*han som mottok levende ord for å gi oss dem*» Apg 7,38. Guds ord ble gitt til mennesker som skulle skrive ordene ned. Til Moses sier Gud: «*Gå nå! Jeg skal være med din munn og lære deg hva du skal si.*» 2 Mos 4,12 og videre «*Så skrev Moses ned alle ordene fra Herren.*» Mos 24,4

«Den som opphever et eneste av disse minste budene og lærer menneskene å gjøre dette, skal regnes som den minste i himmelriket. Men den som holder dem og lærer andre å gjøre det samme, skal regnes som stor i himmelriket.» Matt 5,19

Jesus lærer oss ikke bare at Skriften skal oppfattes som Guds ord slik det står Skrevet, men at det også er viktig for oss hvordan vi stiller oss til det som er skrevet i Skriften. Bibelen er den samme uansett hvordan mennesker forholder seg til den. Guds ord er sannhet uansett hvor mye det angripes og foraktes fra alle kanter. Gud selv vokter over sitt ord. Ikke en bokstav eller en prikk skal tas vekk av innholdet i Skriften. Guds ord består til evighet, men om vi mennesker forkaster Guds ord og opphever et eneste av disse minste budene og lærer menneskene å gjøre dette, fører det til evig fortapelse. Jes 40,8: «*Gresset blir tørt, blomsten visner; men vår Guds ord står fast til evig tid.*»

Himmelriket er et nådens rike, Himmelriket er den hellige almannelige kirke som vi bekjenner i 3. trosartikkel. Denne kirken står åpen for alle syndere. Her forkynnes et evangelium uten betingelser og over inngangen til dette riket står det: Kom til meg alle som bærer tunge byrder og jeg vil gi dere hvile. Det er fullbrakt. I denne kirken blir alle syndere vasket rene i dåpens bad. I denne kirken lyder ordet om korset: Han som døde for våre synder og fullbrakte frelsesverket for oss. I denne kirken mottar jeg evangeliet uten betingelser i Skriftemålet. I denne kirken mottar jeg hans legeme og blod i nattverden til syndenes forlatelse. I denne kirken blir røveren på korset frelst i 11. time uten å kunne bidra med noe som helst. Her fikk også fornekten Peter oppreisning og forfølgeren Paulus barmhjertighet. Også i en liten bekjennelseskirke som vår, finnes det store synder å bekjenne, og var det ikke for nåden alene som er uten betingelser, så var det ute med oss.

Men det er noe som i Guds rike det ikke er tilgivelse for, det er å forsvare falsk lære. Falsk lære opphever deler av Skriften. I forsamlingen finnes det syndere og ingen forsamling er ren, men det som forkynnes og forsvares må være i samsvar med Guds ord. Guds ord er et nådemiddel som skaper nytt liv og opprettholder troen i våre hjerter. Her bor den Hellige Ånd. Men om falsk lære kommer inn og forfalsker ordet, er det ikke lenger Guds ord. Himmelriket måler ikke menneskene etter om syndene er store eller små. Alt er betalt av Kristus på korset. Men himmelriket er stengt for de som ikke vender seg bort fra synden og den falske læren. «*Dette er den felles kristne tro. Den som ikke oppriktig og fast har denne tro, kan ikke bli salig.*» sier den Atanasianske trosbekjennelsen. 1 Tim 1,15 «*Det er et troverdig ord og vel verdt å ta imot, at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største.*» Den som bekjenner det rene evangelium og lærer at mennesker gjennom dette evangelium er salig, han er stor i himmelriket- selv om en er en synder – for gjennom dette evangelium er en ren og rettferdig og himmelen verdig. Amen